

ἀνιμης

τον ὄθι . δι' ἧς ^{ἀνιμης} δὲ τῆς ἀβελιμῆς φύσεως,

ἐναίμετανοια καὶ ἐδιστροφί, τῆς δὲ ἡγε-

λιμῆς ὀδαμῶς . Ὁμῶς ἴσαμ' ἀπάνω,

ὅτι καμία ἀμάρ δεν ἔναο τινὰ νίκηση πτω

δασοχηγίαν τοῦ θυ, ἀμὰ ὅλαις ἔχουσι κω-

ρεσιν, δάμετανοί καὶ δακρυ καὶ ἐξομολο-

γήσεως . καὶ οὕτως ἔχαθε εἶποίτε . καὶ

παρηκώ, ἔλεον μὴ δίδετε ἀπόγνωσιν

πῶν ἀνῶν ἕς τοῦτο, καὶ κάμντε αὐτοῖς

ἀκούοντες ταῦτα λόγια καὶ ἀδεμεύου

ἕς τὴν ἀρνησιν καὶ ἕς τὴν ἀπιστί . καὶ ἀδοσεύετε

αὐτοῖς ἕς τὸ ἔλεον τὸ πῦρ, καὶ ἕς τὸ εὖρ τὸ αἰω· ^{ἔρω}

ῥοία ἀμάρ δὲ δύνε' ἐνάμετανοη ἕς τὸν θν; ^{ἀπο} ^{ῥη}

φανερὸν ὅτι ἀπόγνωσις, δάτην ὀποιάαι

ἐκρητὰ θεοῖ οὐδαεὶ ἐφουρηίαθη· ^{ἔρω}

ῥοία ἀμάρ κάμνη τὴν δευσοχ' τοῦ αἰου κα'

ἀσὶν δέχεται αὐτὸν ὄθι; ^{ἀπο} ^{ῥη}

μνησικαί . μνησικαί ἀλέγεται ὅταν οὖ